

דף מה. בשלמא לר' יוחנן וכו' אלא לר' ינאי קשיא קשיא. הנה בפלוגתא דר' ינאי ור' יוחנן דלא פליגי אלא אליב' דר' מאיר דאמר בת שלש שנים מתקדשת בביאה דר' ינאי מפרש לר"מ דצעי דוקא שלש שנים שלימות ולא נעשית ראויה לקדשה בביאה עד ערב ר"ה של שנה רביעית. ור' יוחנן מפרש לר"מ סגיא ב' שנים ושלישים יום משנה השלישית. אכן לדין דקי"ל כרבנן דצעי דוקא שלש שנים ויום אחד וכ"פ הרמב"ם פ"ג מהל' אישות דין י"א בזה"ל. ואם היתה בת שלש שנים ויום אחד מתקדשת בביאה מדעת אביה פחות מכאן אם קדשה אביה בביאה אינה מקודשת ע"כ. אין נפקותא בפלוגתייהו לחקור דהלכה כדברי מי. אכן כדברי הרמב"ם אכתי לא נתברר ענין יום אחד שכתב אי צעין שלש שנים ויום אחד שלש מעה לעת דוקא או דילמא שלש שנים ומקצת היום משנה הרביעית סגיא גם בלשון העור אה"ע ריש סי' ל"ז שכתב האב זכאי בביתו לקדשה וכו'. אבל אינו יכול למוסרה לביאה עד שתהיה בת שלש שנים ויום אחד וכו' ע"כ לא מוכרע מילתא גם הכי לא פירש ע"ז כלום אי

דוקא יום אחד שלש צעין כמ"ס לעיל. גם בש"ע שם ובאחרונים לא מצאתי דבר בזה ואם אמנם בגוף הענין רציתי להאריך ע"פ מ"ס תוס' לעיל מד' ד"ה שלשים יום א"צ וכו'. ויהיה דבריהם תלויים ועומדים אם דברי ר' ינאי מכת קשיא נדחה או נראה ואינו נדחה. אולם בהיותי כעת לפי שעה טרידנא להשיב לאיזה גדולי הדור וגאוני זמנינו. אמרתי אעירך רק במה שתמצא בזה נו"ש מר דודי זקניו ז"ל במעדני יום טוב בהלכה זו באריכות. שוב תן עיניך במ"ס הש"ך ח"מ ריש סימן ל"ה להשיג על דברי הנוע"ט. ואני לנחיצת הזמן. ח"ן ידרי בזה לאמן. ואתה ברוך די ידירי גאמן ירחמך אב הרחמן. את אלה רו"צ קשו"ת אשר הצעתו לנגד עיניך המיומן. די בארתי ודי לא בארתי כפי ההזדמן. ואם בשגגה נעדרו איזה סוגיות אשר קשיא מסיימן דע כי לקוצר הפנאי ובחפזיות הזמן נעשתה בשגגה מצלי לסמן. ואתה אם המצא תמצא עוד באיזהו מקומן תן תודע אלי למען אמשחך בשם הטוב מבושם בריח השמן ומלאכתך מלאכת שמים יתקיים כהבא לטבר דמסייע לו השם הגאמן. ועפעפיך יישירו נגדך אמן: